

Śląski Urząd Wojewódzki
40-032 Katowice
ul. Jagiellońska 25
NPII.4131.2.29.2024

URZĄD MIEJSKI w Cieszynie	
Wpł. 31. 10. 2024	
Wysł.	Załatw. SEKRETARZ
L.dz. 27514	zał. 3

Katowice, 2024-10-31

Rada Miejska w Cieszynie

INFORMACJA

Pismo przekazujące skargę

W załączeniu przesyłam skargę Wojewody Śląskiego na uchwałę RM w Cieszynie Nr XI/111/19 z dnia 26 września 2019r. w sprawie określenia zasad wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu Gminy, wraz z dokumentacją sprawy.

Załączniki:

1. Skarga do WSA na uchwałę RG.pdf
- ② Uchwała 20190926_XI.111.19.pdf
3. Uwierzytelniony Skan Upoważnienia dla Iwony Andruszkiewicz WSA.pdf
4. Uwierzytelniony Skan Pełnomocnictwa Leszek Kosicki - Radca Prawny 6.11(2).pdf
- ⑤ Uchwała 20190926_XI.111.19.pdf
- ⑥ Uchwała nr XI.111.19 Rady Miejskiej Cieszyna z dnia 26.09.2019.zipx

Dokument został podpisany, aby go zweryfikować należy użyć
oprogramowania do weryfikacji podpisu

Data złożenia podpisu: 2024-10-31T14:50:29.774Z

Podpis elektroniczny

*I z rzędu BHC 05.11.24.
do wiadomości II z rzędu BHC
BRM - do wiadomości
Prezodu RM Cies
i do tego opracowania.
ZBH - do wiadomości
w zakresie odpowiedzi
na skargę i porównanie
z BRM proc OK*

*Stanisław Jurecki
(2)
Sekretarz Miasta*

Kelmer

WOJEWODA ŚLĄSKI

NPII.4131.2.29.2024

**Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Gliwicach
ul. Prymasa Stefana Wyszyńskiego 2
44-100 Gliwice
za pośrednictwem
Rady Miejskiej Cieszyna**

Skarżący: Wojewoda Śląski
REGON 000514259
adres do doręczeń:
adres skrytki ePUAP: /SUW2/SkrytkaESP

**Jednostka Samorządu
Terytorialnego:** Miasto Cieszyn

S k a r g a

Działając na podstawie art. 93 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym z dnia 8 marca 1990 r. (Dz. U. z 2024 r. poz. 1465 ze zm.) oraz art. 54 § 1 i § 1a ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 935 ze zm.), upoważnienie w załączeniu, **wnoszę o:**

- I. stwierdzenie nieważności uchwały Nr XI/111/19 Rady Miejskiej Cieszyna z dnia 26 września 2019 r. w sprawie określenia zasad wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu Gminy, w całości, jako sprzecznej z art. 21 ust. 1 pkt 1 w związku z ust. 3 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. z 2018 r. poz. 1234 ze zm.), dalej jako „ustawa”.
- II. o rozpoznanie sprawy w trybie uproszczonym.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 26 września 2019 r. Rada Miejska Cieszyna podjęła uchwałę Nr XI/111/19 w sprawie określenia zasad wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu Gminy.

W podstawie prawnej uchwały wskazano m.in.: art. 21 ust. 1 pkt 1 i ust. 2 ustawy.

Wskazana uchwała została doręczona skarżącemu w dniu 3 października 2019 r. oraz została opublikowana w Dzienniku Urzędowym Województwa Śląskiego z dnia 10 października 2019 r. pod poz. 6018.

W ocenie skarżącego przedmiotowa uchwała w całości jest niezgodna z prawem.

Wskazać należy, że na podstawie art. 4 ust. 1 i ust. 2 ustawy:

1. Tworzenie warunków do zaspokajania potrzeb mieszkaniowych wspólnoty samorządowej należy do zadań własnych gminy.
2. Gmina, na zasadach i w przypadkach określonych w ustawie, zapewnia lokale w ramach najmu socjalnego i lokale zamienne, a także zaspokaja potrzeby mieszkaniowe gospodarstw domowych o niskich dochodach.

Natomiast zgodnie z art. 21 ust. 1 pkt 2 ustawy: Rada gminy uchwała: zasady wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy, w tym zasady i kryteria wynajmowania lokali, których najem jest związany ze stosunkiem pracy, jeżeli w mieszkaniowym zasobie gminy wydzielono lokale przeznaczone na ten cel. Z przepisu art. 21 ust. 3 pkt 1 – 6b ustawy wynika, że: Zasady wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy powinny określać w szczególności:

- 1) wysokość dochodu gospodarstwa domowego uzasadniającą oddanie w najem lub podnajem lokalu na czas nieoznaczony i najem socjalny lokalu oraz wysokość dochodu gospodarstwa domowego uzasadniającą stosowanie obniżek czynszu;
- 2) warunki zamieszkiwania kwalifikujące wnioskodawcę do ich poprawy;
- 3) kryteria wyboru osób, którym przysługuje pierwszeństwo zawarcia umowy najmu lokalu na czas nieoznaczony i umowy najmu socjalnego lokalu;
- 4) warunki dokonywania zamiany lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy oraz zamiany pomiędzy najemcami lokali należących do tego zasobu a osobami zajmującymi lokale w innych zasobach;
- 5) tryb rozpatrywania i załatwiania wniosków o najem lokali zawierany na czas nieoznaczony i najem socjalny lokali oraz sposób poddania tych spraw kontroli społecznej;
- 6) zasady postępowania w stosunku do osób, które pozostały w lokalu opuszczonym przez najemcę lub w lokalu, w którego najem nie wstąpiły po śmierci najemcy;
- 6a) warunki, jakie musi spełniać lokal wskazywany dla osób niepełnosprawnych, z uwzględnieniem rzeczywistych potrzeb wynikających z rodzaju niepełnosprawności;
- 6b) zasady przeznaczania lokali na realizację zadań, o których mowa w art. 4 ust. 2b.

Z treści ww. przepisów ustawy wynika, że uchwała w sprawie zasad wynajmowania lokali mieszkalnych winna kompleksowo i szczegółowo regulować wskazane w powyższym upoważnieniu ustawowym kwestie, w sposób dostosowany do zindywidualizowanych potrzeb danej społeczności lokalnej. Ze względu na fakt, że przywołane wyliczenie jest katalogiem otwartym, organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego może także zawrzeć w przedmiotowej uchwale dodatkowe regulacje. Istnieje zatem możliwość zamieszczenia w uchwale jeszcze innych zagadnień związanych z najmem, ale nie oznacza to jednak dowolności organu. Przede wszystkim muszą być one zgodne z Konstytucją RP oraz przepisami powszechnie obowiązującymi rangi ustawowej, w tym zwłaszcza przepisami ustawy zawierającej delegację do podjęcia uchwały.

Organ nadzoru podkreśla, iż przedmiotowa uchwała stanowi akt prawa miejscowego, a organ wykonujący kompetencję prawodawcy zawartą w upoważnieniu ustawowym, jest obowiązany działać ściśle w granicach tego upoważnienia. W państwie prawa organy władzy publicznej działają w granicach i na podstawie prawa. Z konstytucyjnej zasady praworządności (art. 7 Konstytucji RP) wynika, że zadania i kompetencje, sposób ich wykonania oraz więzi między podmiotami administracji publicznej są uregulowane prawnie. Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego, realizując przysługujące mu kompetencje powinien ściśle uwzględniać wytyczne zawarte w upoważnieniu kompetencyjnym. Przekroczenie kompetencji lub jej niewypełnienie przez Radę przy podejmowaniu ww. uchwały powinno być traktowane jako istotne naruszenie prawa, skutkujące nieważnością uchwały odpowiednio: w zakresie, w którym przekroczono przyznane kompetencje albo w całości. Powyższe stanowisko organu nadzoru, potwierdza uzasadnienie wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego oz. we Wrocławiu z dnia

14 kwietnia 2000 r. (sygn. akt I SA/Wr 1798/99, publ. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych), w którym stwierdzono, iż *opierając się na konstrukcji wad powodujących nieważność można wskazać rodzaje naruszeń przepisów, które trzeba zaliczyć do istotnych, skutkujących nieważnością uchwały organu gminy. Do nich należy naruszenie przepisów wyznaczających kompetencję do podejmowania uchwał, podstawy prawnej podejmowania uchwał, przepisów prawa ustrojowego, przepisów prawa materialnego - przez wadliwą ich wykładnię - oraz przepisów regulujących procedurę podejmowania uchwał.*

W ocenie organu nadzoru w przedmiotowej uchwale nie uregulowano istotnego zagadnienia, wymienionego w art. 21 ust. 3 ustawy, a mianowicie nie ustalono warunków zamieszkiwania kwalifikujących wnioskodawcę do ich poprawy.

Wymienione zagadnienie jest zdaniem organu nadzoru na tyle istotnym, że ustawodawca zwrócił uwagę na konieczność jego określenia w uchwale rady gminy, stanowiącej akt prawa miejscowego. Uchwała, która nie wypełnia przesłanek ustawowych nie może stanowić podstawy, w oparciu o którą zawierane będą umowy najmu. A zatem jeśli ustawodawca zastrzegł, że w akcie prawa miejscowego powinny znaleźć się określone regulacje, to ich brak skutkuje nieważnością całej uchwały, jako nie wypełniającej przyznanej kompetencji.

Za wypełniający delegacji w zakresie zasad przeznaczania lokali na realizację zadań, o których mowa w art. 4 ust. 2b nie można zostać uznany przepis § 6 uchwały zgodnie z którym

1. *Wynajmujący może przeznaczać mieszkaniowy zasób Gminy na cele mieszkań chronionych, hosteli, rodzinnych domów dziecka i rodzinnych domów pomocy w rozumieniu ustawy o pomocy społecznej oraz ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej.*

2. *Zasady wynajmowania lokali, o których mowa w ust. 1, określi odrębna uchwała Rady Miejskiej Cieszyńska.*

W uchwale dotyczącej zasad wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy winny znaleźć się obligatoryjne regulacje dotyczące zasad przeznaczania lokali na realizację zadań, o których mowa w art. 4 ust. 2b (zgodnie z przepisem art. 21 ust. 3 pkt 6b ustawy). Jak wynika z art. 4 ust. 2b ustawy „Gmina może przeznaczać lokale wchodzące w skład mieszkaniowego zasobu gminy na wykonywanie innych zadań jednostek samorządu terytorialnego realizowanych na zasadach przewidzianych w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej oraz ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej”.

Niewłaściwym zatem jest odesłanie do bliżej niesprecyzowanej uchwały, podczas gdy kwestie te powinny zostać uregulowane w przedmiotowych zasadach. Uchwała niezawierająca takiej regulacji jest dotknięta wadą, którą należy ocenić jako istotne naruszenie prawa, skutkujące koniecznością stwierdzenia nieważności całej uchwały.

Również przepisu § 19 uchwały nie można uznać za prawidłowe wypełnienie delegacji wynikającej z przepisu art. 21 ust. 3 pkt 5 ustawy. Zgodnie z tą regulacją uchwały: 1. *Tryb rozpatrywania i załatwiania wniosków o najem lokali zostaje poddany kontroli społecznej poprzez: a) wywieszenie na okres 14 dni na tablicy ogłoszeń w siedzibie Zakładu Budynków Miejskich w Cieszynie Spółka z o.o., b) zamieszczenie na stronie internetowej informacji o zakwalifikowaniu osób do zawarcia umów najmu z adnotacją, że po upływie okresu wywieszenia, o ile nie zostaną zgłoszone zastrzeżenia co do dokonanej kwalifikacji osób zostaną zawarte umowy, c) opiniowanie spraw mieszkaniowych przez Komisję Społeczną powołaną przez Burmistrza Miasta. 2. W przypadkach zgłoszenia zastrzeżenia co do zasadności zakwalifikowania do zawarcia umowy najmu Burmistrz Miasta podejmie decyzję dotyczącą osób, co do których zastrzeżenia zgłoszono.*

W celu wypełnienia dyspozycji zawartej w art. 21 ust. 3 pkt 5 ustawy, poddanie kontroli społecznej trybu rozpatrywania i załatwiania wniosków o najem lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu gminy musi mieć wymiar realny, gwarantujący możliwość faktycznego oddziaływania czynnika społecznego na podejmowane decyzje. Wątpliwości budzi zatem scedowanie przez Radę na Burmistrza – organ rozpatrujący wnioski i decydujący o przyznaniu lokalu – kompetencji do powoływania Społecznej Komisji Mieszkaniowej, bez określenia żadnych

wymogów w tym zakresie. Wskazana wyżej Komisja ma bowiem sprawować nadzór społeczny właśnie nad organem wykonawczym gminy w zakresie rozpatrywania wniosków o przyznawanie lokali z mieszkaniowego zasobu gminy.

Ponadto przedmiotowa uchwała została obciążona również innymi wadami.

Zgodnie z § 1 przedmiotowej uchwały ilekroć mowa o: 4) – *mieszkańcu Gminy - należy przez to rozumieć osobę zamieszkującą na terenie Gminy z zamiarem stałego pobytu (centralizującą swoje potrzeby życiowe i prowadzącą na tym terenie gospodarstwo domowe), który może być wykazany w szczególności przez: - zameldowanie na pobyt stały w granicach administracyjnych Cieszyna lub - zameldowanie na pobyt czasowy w granicach administracyjnych Cieszyna lub - pisemne potwierdzenie dwóch osób niespokrewnionych ze sobą i wnioskodawcą o zamieszkiwaniu w Cieszynie lub - zawarte umowy na wynajmowany lokal nie wchodzący w skład mieszkaniowego zasobu Gminy. – Nie jest mieszkańcem Gminy osoba osadzona w Zakładzie Karnym w Cieszynie lub przebywająca w placówce opiekuńczo - leczniczej, domu pomocy społecznej w Cieszynie, której centralizacja potrzeb życiowych oraz adres zameldowania lub zamieszkiwania były przed osadzeniem lub umieszczeniem w placówce poza Gminą. 5) dochodzie - należy przez to rozumieć przychody w rozumieniu przepisów regulujących dodatki mieszkaniowe z okresu ostatnich 12 miesięcy poprzedzających złożenie wniosku lub zawarcie umowy; kryterium dochodowe przy najmie socjalnym uważa się za spełnione, gdy wnioskodawca udokumentuje przynajmniej pobieranie świadczeń ustalonych na podstawie ustawy o pomocy społecznej i ustawy o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci, 6) dochodzie dla emerytów i rencistów - należy przez to rozumieć kwoty do wypłaty z okresu ostatnich 12 miesięcy poprzedzających złożenie wniosku lub zawarcie umowy, 7) najniższej emeryturze - należy przez to rozumieć kwotę najniższej emerytury ogłoszonej przez Prezesa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.*

Należy podkreślić, że wprowadzenie przez uchwałodawcę własnych definicji pojęć ustawowych na potrzeby podejmowanej uchwały stanowi istotne naruszenie prawa, zarówno w sytuacji powtórzenia definicji ustawowej, jej modyfikacji, jak również zdefiniowania pojęcia ustawowego niezdefiniowanego przez ustawodawcę. Dodatkowo zgodnie z § 149 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie "Zasad techniki prawodawczej" (Dz. U. z 2016 r. poz. 283), dalej jako: Zasady techniki prawodawczej: „W akcie normatywnym niższym rangą niż ustawa bez upoważnienia ustawowego nie formułuje się definicji ustalających znaczenia określeń ustawowych; w szczególności w akcie wykonawczym nie formułuje się definicji, które ustalałyby znaczenia określeń zawartych w ustawie upoważniającej.” W orzecznictwie wskazuje się również, że akt prawa miejscowego nie może definiować pojęć ustawowych, których sama ustawa nie definiuje. Jeżeli ustawodawca nie nadaje normatywnego znaczenia używanym w ustawie zwrotom, to organ wydający akt wykonawczy, bez wyraźnego wskazania nie jest upoważniony do formułowania desygnatów tych pojęć językiem prawnym (por. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 30 listopada 2006 r., sygn. akt II SA/Wr 527/06). Nie można też dokonywać wykładni rozszerzającej przepisów kompetencyjnych oraz wyprowadzania kompetencji w drodze analogii (wyrok WSA w Olsztynie z dnia 23 marca 2021 r., sygn. akt II SA/Ol 84/21). Zasada praworządności unormowana w art. 7 Konstytucji RP wymaga, aby materia regulowana w akcie prawa miejscowego wynikała z upoważnienia ustawowego i mieściła się w jego granicach. Z powyższego wynika, że każde unormowanie, jakie wykracza poza zakres udzielonego upoważnienia ustawowego stanowi naruszenie normy upoważniającej.

Zgodnie z § 3 uchwały 1. *Wynajmujący może przeznaczać mieszkaniowy zasób Gminy na zabezpieczenie potrzeb mieszkaniowych pełnoletnich wychowanków Domu Dziecka i rodzin zastępczych, których ostatnim miejscem zamieszkania przed umieszczeniem w placówce lub rodzinie zastępczej była Gmina. 2. Uprawnienie wynikające z ust. 1 przysługuje jeżeli wniosek w tej sprawie zostanie złożony nie później niż do 5 lat po opuszczeniu placówki lub rodziny zastępczej albo ukończenia nauki. Wniosek może być złożony nie później niż do ukończenia 26 roku życia.*

Jakkolwiek organ nadzoru nie kwestionuje tego, że organy gminy powinny dysponować odpowiednią swobodą decyzyjną, a szczególne okoliczności społeczne zasługują na uwzględnienie, to jednak powołanie się na klauzulę generalną stwarza zagrożenie zbyt daleko idącej arbitralności. Jeżeli wolą uchwałodawcy było wprowadzenie regulacji szczegółowej, na mocy której osoby wskazane w ww. przepisie miałyby nabyć prawo najmu lokalu poza kolejnością, to powinno to nastąpić poprzez ustanowienie odpowiedniego wyjątku w ramach kryteriów pierwszeństwa, a nie poprzez stworzenie odrębnej regulacji wprowadzającej wyjątek. Nie można utożsamiać określenia katalogu podmiotów uprawnionych do ubiegania się o najem lokalu z określeniem kryteriów wyboru osób, którym przysługuje pierwszeństwo zawarcia umowy najmu takiego lokalu.

W § 5 uchwały Rada postanowiła, iż: *Wynajmujący może wynajmować lokale mieszkalne osobom, wobec których Rada Miejska Cieszyńska w drodze uchwały podjęła zobowiązanie zapewnienia warunków do osiedlenia zgodnie z ustawą o repatriacji.*

Tymczasem należy zauważyć, iż krąg osób, którym gmina powinna stworzyć warunki do zaspokajania potrzeb mieszkaniowych został jednoznacznie określony w art. 4 ust. 1 i 2 ustawy. Z przepisu tego wynika, że gmina obowiązana jest tworzyć warunki do zaspokajania potrzeb mieszkaniowych wszystkich wymagających tego członków wspólnoty samorządowej, tj. mieszkańcom gminy mającym niezaspokojone potrzeby mieszkaniowe i prowadzącym gospodarstwa domowe o niskich dochodach. Z treści ustawy wynika nadto, że rada gminy ma możliwość ograniczenia kręgu osób uprawnionych do ubiegania się o przydział lokalu jedynie poprzez określenie wysokości dochodu gospodarstwa domowego. Tym samym w ocenie organu nadzoru rada gminy nie posiadała kompetencji do określenia kręgu podmiotowego przedmiotowej uchwały, ten bowiem wynika wprost z unormowania rangi ustawowej.

Ponadto kwestie związane z zapewnieniem warunków do osiedlania się repatriantów reguluje repatriantów są uregulowane w ustawie z dnia 9 listopada 2000 r. o repatriacji (Dz. U. z 2022 r. poz. 1105).

Zgodnie z przepisem § 7 uchwały *W przypadkach szczególnie uzasadnionych potrzebami Gminy lub z innych ważnych względów spowodowanych trudną sytuacją rodzinną lub zdrowotną Burmistrz Miasta może wyrażać zgodę na zawarcie umów najmu lokali mieszkalnych na czas nieoznaczony lub lokali socjalnych na czas oznaczony z osobami bez zachowania kryteriów i trybów określonych w załącznikach nr 1 i 2.*

Rada, wprowadzając powyższą regulację, posłużyła się pojęciami niedookreślonymi „szczególnie uzasadnione potrzeby Gminy”, „inne ważne względy”, „trudna sytuacja rodzinna lub zdrowotna” nie definiując tych pojęć, pozostawiając w tym zakresie pełną swobodę organowi wykonawczemu w ich interpretowaniu. Co istotniejsze jednak, cytowany przepis wywołałby ten skutek, że najemcą lokalu mieszkalnego mogłaby zostać osoba, która nie spełnia kryterium dochodowego oraz warunku posiadania niezaspokojonych potrzeb mieszkaniowych. Zdaniem organu nadzoru byłoby całkowicie sprzeczne z założeniem ustawodawcy, wyrażonym w art. 4 ust. 1 i ust. 2 ustawy, z którego wynika, że zadaniem własnym gminy jest zaspokajanie potrzeb mieszkaniowych członków gminnej wspólnoty, osiągających niskie dochody. Nie może być przy tym mowy, o przyznaniu przez radę wójtowi (tu: Burmistrzowi) uprawnienia do oddania w najem lokalu osobie, która nie spełnia określonych kryteriów. To do rady należy również określenie kryteriów wyboru osób, którym przysługuje pierwszeństwo zawarcia umowy najmu lokalu na czas nieoznaczony i umowy najmu socjalnego lokalu oraz zasad postępowania w stosunku do osób, które pozostały w lokalu opuszczonym przez najemcę lub w lokalu, w którego najem nie wstąpiły po śmierci najemcy. Rada gminy kompetencji tej nie może scedować na inny organ, w tym na wójta (tu: Burmistrza Miasta) pozostawiając mu w tym zakresie luz decyzyjny, pozornie ograniczony do „szczególnie uzasadnione potrzeby Gminy”, „inne ważne względy”, „trudna sytuacja rodzinna lub zdrowotna”.

Powyższe stanowisko jest zgodne z orzecznictwem sądów administracyjnych. W wyroku z dnia 15 stycznia 2020 r., sygn. I OSK 1423/18, CBOSA, Naczelny Sąd Administracyjny stwierdził,

że „(...) Upoważnienie z art. 21 ust. 3 ustawy o ochronie praw lokatorów nie obejmuje jednak powierzenia organowi wykonawczemu gminy dysponowania lokalami gminnymi z pominięciem jakichkolwiek kryteriów, nawet ze wskazaniem, że uzasadnia to interes społeczności lokalnej. Brak jest również prawnego uzasadnienia do przyznania pierwszeństwa zawarcia umowy najmu lokalu mieszkalnego na czas nieoznaczony osobom, które są niezbędne dla gminy z uwagi na rodzaj wykonywanej pracy lub posiadane kwalifikacje bądź w razie, gdy przydział lokalu mieszkalnego jest uzasadniony interesem gminy. Rada nie może bowiem przyznawać organowi wykonawczemu kompetencji do pominięcia ustalonych przez siebie kryteriów przyznawania lokalu mieszkalnego.

Powyższa argumentacja znajduje zastosowanie do zaskarżenia § 8 uchwały, zgodnie z którym *Wynajmujący może wyrażać zgodę w przypadkach uzasadnionych sytuacją rodzinną lub finansową na ponowne zawarcie umowy najmu na zajmowany lokal mieszkalny z osobami, którym wcześniej został wypowiedziany najem pod warunkiem całkowitej spłaty zobowiązań oraz § 18 ust. 2 zgodnie z którym: Wynajmujący może wyrazić zgodę na przyłączenie, rozbudowę bądź przebudowę dotychczas zajmowanego lokalu mieszkalnego w uzasadnionych przypadkach. Pojęcie "uzasadniona sytuacja rodzinna lub finansowa" oraz „w uzasadnionych przypadkach” są pojęciami niedookreślonymi.*

W § 7 ust. 4 tiret drugie uchwały postanowiono *Wnioski osób, o których mowa w ust. 3 wymagają: - opinii o pracy zawodowej wystawionej przez pracodawcę.*

W ocenie organu nadzoru powyżej przytoczona regulacja nie znajduje uzasadnienia w obowiązującym prawie, a zatem został przyjęty bez podstawy prawnej z naruszeniem przepisu art. 21 ust. 3 ustawy. Jako kryterium najmu mieszkania dla pracownika może być tylko nawiązanie stosunku pracowniczego, nie zaś posiadanie opinii o pracy zawodowej. Nie można zatem wymagać, ażeby wniosek o najem mieszkania pracowniczego zawierał dokument określony jako opinia o pracowniku.

W § 13 uchwały postanowiono, iż: *1. Listy osób oczekujących, których uprawnienie do otrzymania lokalu socjalnego wynika z prawomocnego orzeczenia sądu, sporządza się według daty wpływu wyroku do Wynajmującego. 2. Do zawarcia umowy najmu lokalu socjalnego z osobami, o których mowa w ust. 1, ma zastosowanie tryb postępowania określony w pkt II ppkt 7 załącznika nr 2 do uchwały.*

Natomiast zgodnie z § 15 ust. 2 przedmiotowej uchwały *Pierwszeństwo zawarcia umowy najmu lokalu socjalnego przysługuje osobom według kolejności: a) osobom, którym sąd przyznał w wyroku prawo do lokalu socjalnego.*

Należy zauważyć, iż zapewnienie lokalu socjalnego przyznanego na mocy wyroku sądowego wynika z przepisu art. 14 ust. 1 ustawy. Przepis ten ma w stosunku do art. 21 ust. 3 pkt 3 ustawy charakter przepisu szczególnego, wyłączającego stosowanie art. 21 ust. 3 pkt 3 ustawy do przypadków przyznania uprawnienia do otrzymania lokalu socjalnego na podstawie wyroku sądu. Przepis art. 14 ust. 1 ustawy kształtuje w sposób samodzielny i wyczerpujący zasady postępowania wobec osób, które nabyły prawo do lokalu socjalnego na podstawie orzeczenia sądowego. To sąd w prawomocnym orzeczeniu oznacza krąg podmiotów uprawnionych do otrzymania lokalu socjalnego na tej podstawie. W związku z tym, stanowienie Rady w tym zakresie, nie znajduje żadnego uzasadnienia prawnego.

Zgodnie z rozdziałem I zatytułowanym: „Kryteria do ustalenia uprawnień do umieszczenia na liście oczekujących” Załącznika Nr 1 do uchwały: *O najem lokalu z mieszkaniowego zasobu Gminy mogą ubiegać się osoby spełniające łącznie niżej wymienione kryteria: 1) są mieszkańcami Gminy od co najmniej 10 lat; w przypadku gdy zamieszkiwanie na terenie Cieszyna zostało przerwane w związku z pracą lub nauką poza granicami Cieszyna należy wykazać, że przed opuszczeniem Cieszyna wnioskodawca był mieszkańcem gminy przez co najmniej 10 lat, 2) nie mają zaspokojonych potrzeb mieszkaniowych, przez co rozumie się: - brak tytułu prawnego do samodzielnego lokalu mieszkalnego w okresie ostatnich 10 lat z wyjątkiem osób: (...).*

Takie uregulowanie jest nieprawidłowe z kilku powodów. Po pierwsze Rada, w zakresie przesłanki *nieposiadanie przez lokatora tytułu prawnego do innego lokalu lub budynku mieszkalnego* wykroczyła poza zakres delegacji określonej w art. 21 ust. 3 pkt 4 ustawy. Należy wskazać, że zgodnie z art. 21b ust. 4 ustawy na żądanie gminy najemca lub osoba ubiegająca się o zawarcie umowy najmu lub podnajmu lokalu i najmu socjalnego lokalu wchodzącego w skład mieszkaniowego zasobu gminy jest obowiązana do złożenia oświadczenia o nieposiadaniu tytułu prawnego do innego lokalu położonego w tej samej lub pobliskiej miejscowości. Przytoczony przepis wprowadza dla osób ubiegających się o zawarcie umowy najmu lokalu z mieszkaniowego zasobu gminy obowiązek - na żądanie gminy - oświadczenia o nieposiadaniu tytułu prawnego do innego lokalu położonego w tej samej lub pobliskiej miejscowości. Jednocześnie organ nadzoru wskazuje, że z przepisów ustawy nie wynika, aby zaspokajanie przez gminę potrzeb mieszkaniowych w każdej formie, mogło być uzależniane także od nieprzysługiwania danej osobie tytułu prawnego do innego lokalu mieszkalnego lub innej nieruchomości. Kryterium nieprzysługiwania tytułu prawnego do innego lokalu mieszkalnego lub nieruchomości ustawodawca przypisał jedynie przypadkowi zawierania przez gminę umowy najmu lokalu socjalnego, co wynika z art. 23 ust. 2 ustawy. Wyrażne wskazanie przez ustawodawcę na stosowanie takiego kryterium tylko w przypadku zawierania umowy najmu lokalu socjalnego wyklucza zatem jego rozszerzanie także na inne formy zaspokajania potrzeb mieszkaniowych określonych w ustawie (*por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 22 stycznia 2010 r., sygn. akt I OSK 1318/09; publ. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych*). Nawet, gdy wnioskodawca posiada tytuł prawny do lokalu mieszkalnego, to okoliczność ta nie rozstrzyga jednoznacznie o braku po stronie zainteresowanego przesłanki niezaspokojonych potrzeb mieszkaniowych.

W odniesieniu do wskazania, iż wnioskodawcą może zostać jedynie osoba zamieszkująca Gminę Cieszyn od 10 lat zauważyć należy, iż- jak wskazywano uprzednio- to ustawa określa krąg osób posiadających prawo do najmu lokalu mieszkalnego z gminnego zasobu (art. 4 ust. 1 i ust. 2 ustawy lokalowej). Należą do niego wszyscy członkowie wspólnoty samorządowej posiadający niezaspokojone potrzeby mieszkaniowe i jednocześnie spełniający kryterium dochodowe, określone na podstawie art. 21 ust. 3 pkt 1 ustawy lokalowej. Wskazać należy, że gmina realizując przypisane jej zadanie własne "tworzenia warunków zaspokajania potrzeb mieszkaniowych członków wspólnoty samorządowej" (art. 4 ust. 1 ustawy lokalowej) nie może arbitralnie, bez upoważnienia ustawowego wyłączać z grona członków wspólnoty osób, które zamieszkują na terenie gminy krócej niż 10 lat. Dla przyjęcia danej osoby za mieszkańca danej gminy nie ma bowiem znaczenia upływ 10-letniego okresu zamieszkiwania. Mieszkańcem gminy jest każda osoba fizyczna, która ma miejsce zamieszkania na terenie konkretnej gminy (art. 1 ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 16 Konstytucji RP). Ustawodawca nie określa żadnych ram czasowych dla uzyskania statusu mieszkańca. Miejsce zamieszkania zależy jest od zamiaru (woli) konkretnej osoby, przy czym o charakterze pobytu decydują również okoliczności faktyczne wskazujące na zamiar rzeczywisty. Również przepisy ustawy lokalowej nie zawierają żadnych regulacji uzależniających prawo członka wspólnoty samorządowej do ubiegania się o najem lokalu mieszkalnego od okresu zamieszkiwania na terenie danej gminy (*por. wyroki NSA z: 17 listopada 2004 r., sygn. OSK 883/04; z 24 stycznia 2012 r. sygn. I OSK 2021/11, LEX nr 1120647*). Wobec powyższego, ww. przepis uchwały stanowi ograniczenie podmiotowe w rozpoznawaniu merytorycznie wniosku o zawarcie umowy najmu lokalu z uwagi na posiadanie tytułu prawnego do innego lokalu mieszkalnego lub innej nieruchomości oraz konieczność co najmniej 10 letniego zamieszkiwania na terenie gminy, co jest sprzeczne z art. 21 ust. 3 pkt 5 w związku z art. 23 ust. 2 ustawy;

Ponadto, jak już wskazywano powyżej, Rada nie posiada kompetencji do definiowania pojęć, w związku z tym za istotnie naruszające prawo należy uznać definiowanie w przytoczonej regulacji: „niezaspokojonych potrzeb mieszkaniowych”.

Zdaniem organu nadzoru za istotnie naruszający prawo, ponieważ wykraczający poza zakres delegacji ustawowej, uznać należy zapis § 19 ust. 4 uchwały, w którym rada postanowiła: *Złożenie*

przez wnioskodawcę oświadczeń zawierających nieprawdziwe dane lub zatajenie danych dotyczących własnej sytuacji mieszkaniowej i materialnej w zakresie wymaganym uchwałą niezbędnych do zawarcia umowy najmu lokalu, skutkuje skreśleniem wniosku z listy osób oczekujących.

Należy wskazać, że zgodnie z art. 21b ust. 5 ustawy, składanie deklaracji o wysokości dochodów członków gospodarstwa domowego w okresie 3 miesięcy poprzedzających złożenie deklaracji oraz oświadczenia o stanie majątkowym członków gospodarstwa domowego, następuje pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia. Natomiast skutek w postaci odmówienia przez gminę zawarcia umowy najmu lub podnajmu lokalu i najmu socjalnego lokalu - zgodnie z art. 21b ust. 6 ww. ustawy - następuje jedynie w przypadku niezłożenia deklaracji o wysokości dochodów członków gospodarstwa domowego, oświadczenia o stanie majątkowym członków gospodarstwa domowego, oświadczenia o nieposiadaniu tytułu prawnego do innego lokalu położonego w tej samej lub pobliskiej miejscowości lub jeżeli występuje rażąca dysproporcja między niskimi dochodami wskazanymi w złożonej deklaracji a wykazanym w oświadczeniu stanem majątkowym członków gospodarstwa domowego osoby ubiegającej się o zawarcie umowy najmu lub podnajmu lokalu i najmu socjalnego lokalu. Wobec powyższych uregulowań prawnych, niedopuszczalne jest tworzenie pozaustawowych przesłanek, skutkujących pozbawieniem lub ograniczeniem możliwości ubiegania się o komunalny lokal mieszkalny.

Zgodnie z pkt 7 rozdziałem II załącznika nr 2 do uchwały: *Najem lokali mieszkalnych następuje na podstawie zawartej umowy, która określa szczegółowe warunki najmu, w tym konieczność poddania się weryfikacji dochodów zgodnie z art. 21c ustawy z dnia 21 czerwca 2001 roku o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego. Umowy najmu lokalu socjalnego zawiera się na czas oznaczony, nie dłuższy niż dwa lata, z możliwością jej przedłużenia. Przedłużenie umowy najmu lokalu socjalnego na następny okres może nastąpić w przypadku dalszego istnienia po stronie najemcy przesłanek określonych w pkt II ppkt 2 lit.d) b. załącznika nr 1 oraz pkt I ppkt 2 załącznika nr 2.*

Wolą prawodawcy, wyrażona została w art. 23 ust. 1 ustawy, zgodnie z którym: *umowę najmu socjalnego lokalu zawiera się na czas oznaczony.* Z treści cytowanych unormowań wynika zatem wprost, że lokale socjalne są pewną kategorią lokali, które muszą spełniać określone warunki i których najem następuje wyłącznie na czas oznaczony, wskazany w umowie najmu takiego lokalu. O tym więc, jaki to będzie konkretny okres najmu socjalnego lokalu, a następnie ewentualnego przedłużenia takiej umowy – współdecydować będą strony umowy.

Wobec powyższego, stwierdzić należy, że zastrzegając w przedmiotowej uchwale, że umowę najmu socjalnego może zostać zawarta na czas oznaczony, nie dłuższy niż dwa lata z możliwością jej przedłużenia naruszyła nie tylko art. 23 ust. 1 i ust. 3 ustawy, ale także wyrażoną w art. 353¹ Kodeksu cywilnego tzw. zasadę swobody umów. Zgodnie z tym przepisem, strony zawierające umowę mogą ułożyć stosunek prawny według swego uznania, byleby jego treść lub cel nie sprzeciwiały się właściwości (naturze) stosunku, ustawie ani zasadom współżycia społecznego. A zatem, to najemca oraz dysponent mienia komunalnego, jakim z mocy art. 30 ust. 2 pkt 3 ustawy o samorządzie gminnym jest w tym przypadku Burmistrz (lub osoba przez niego upoważniona), jako równorzędne strony stosunku cywilnoprawnego, będą władne ustalić w umowie najmu lokalu socjalnego okres jej obowiązywania.

Zgodnie z pkt 9 rozdziału II załącznika Nr 2 do uchwały: *Wnioskodawca może zgłosić umotywowany wniosek o wstrzymanie przydziału. Wniosek podlega ocenie Wynajmującego, który po analizie okoliczności zawartych we wniosku decyduje o wstrzymaniu realizacji lub skreśleniu z listy.*

W ocenie organu nadzoru powyżej przytoczona regulacja wykracza poza zakres upoważnienia ustawowego. Rada bowiem nie jest upoważniona do stanowienia w zakresie wstrzymywania przydziału mieszkania.

W pkt 10 rozdziału II Załącznika Nr 2 do uchwały rada postanowiła: *Wynajmujący może odmówić przydziału i skreślić wniosek z listy jeżeli z przyczyn leżących po stronie Wnioskodawcy nie może on zamieszkać w lokalu.* Natomiast zgodnie z pkt 2 rozdziału II załącznika Nr 3 do uchwały *Odmowa na piśmie objęcia zaproponowanego lokalu niezależnie od przyczyny takiej odmowy lub brak pisemnego stanowiska w wyznaczonym terminie powoduje skreślenie z listy osób zakwalifikowanych do najmu. Równocześnie osoba zajmująca lokal socjalny zostanie wezwana do zdania tego lokalu i do czasu jego przekazania do dyspozycji Wynajmujący może naliczyć czynsz najmu według zasad ustalonych dla lokali mieszkalnych na czas nieoznaczony.*

Zdaniem organu nadzoru wprowadzone przez Radę Miejską rozwiązanie stanowi negatywną przesłankę o charakterze materialno-prawnym, która nie tylko wykracza poza granice zakreślone delegacją ustawową z ustawy o ochronie lokatorów, ale pozostaje również w sprzeczności z ustawowymi obowiązkami gminy zaspokajania potrzeb mieszkaniowych tych członków wspólnoty, którzy spełniają kryteria ubiegania się o lokal z mieszkaniowego zasobu gminy.

Tymczasem, jak trafnie wskazuje się w orzecznictwie sądów administracyjnych, postanowienie uchwały przewidujące skreślenie z listy osób oczekujących/zakwalifikowanych w związku z odmową zawarcia umowy najmu jest sprzeczne z celem ustawy i obowiązkiem gminy oraz oznacza stworzenie przepisu materialnoprawnego wykraczającego poza delegację ustawową. Przepis taki umożliwia powstanie nieprawidłowej sytuacji w gminie, w której faktycznie wymusi się na uprawnionym przyjęcie zaproponowanego lokalu (por. wyrok WSA w Gliwicach z dnia 25 kwietnia 2019 r., sygn. akt III SA/Gl 1303/18). W konsekwencji należy więc uznać, że przewidziana w ww. postanowieniu uchwały sankcja dla osoby, której przysługuje lokal mieszkalny, w postaci utraty uprawnienia do zawarcia umowy najmu w przypadku odrzucenia propozycji wynajęcia lokalu, jest sprzeczna z celem ustawy i obowiązkiem gminy określonymi w art. 4 ust. 1 i 2 w zw. z ustawy o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (wyrok WSA w Kielcach z dnia 6 lutego 2019 r., sygn. akt II SA/Ke 782/18). Wprowadzenie do uchwały takiego dodatkowego warunku powoduje, że mieszkańcy wspólnoty spełniający przesłanki ustawowe do ubiegania się o pomoc mieszkaniową, zostają pozbawieni możliwości jej uzyskania.

Ponadto wskazać należy, iż Rada Miejska Cieszyńska, stanowiąc akty prawa miejscowego, zobowiązana jest do przestrzegania zasad techniki prawodawczej. Zgodnie z § 124 w związku z § 143 Zasad techniki prawodawczej podstawową jednostką redakcyjną aktu prawa miejscowego jest paragraf (§), a paragrafy można dzielić na ustępy, ustępy na punkty, punkty na litery, litery na tiret, a tiret na podwójne tiret. W myśl § 57 ust. 2 Zasad techniki prawodawczej Ustęp oznacza się cyframi arabskimi z kropką bez nawiasu, z zachowaniem ciągłości numeracji w obrębie danego artykułu. Należy zatem zauważyć, że kwestionowaną uchwałą nie spełnia powyższych wymagań. Rada przyjęła bowiem ww. akt nie stosując prawidłowych jednostek redakcyjnych, przewidzianych w powołanym rozporządzeniu – wprowadzając w załącznikach do uchwały nieprawidłowy podział na rozdziały, punkty oraz podpunkty.

W świetle powyższego stwierdzić należy, iż uchwała Nr XI/111/19 Rady Miejskiej Cieszyńska z dnia 26 września 2019r. w sprawie określenia zasad wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu Gminy została podjęta z istotnym naruszeniem obowiązującego prawa, co czyni stwierdzenie jej nieważności w całości uzasadnionym i koniecznym.

Wobec upływu 30 – dniowego terminu na wydanie rozstrzygnięcia nadzorczego, wnoszę jak na wstępie.

Z upoważnienia Wojewody Śląskiego

Zastępca Dyrektora Wydziału

Iwona Andruszkiewicz

Załączniki:

1. uchwała Nr XI/111/19 Rady Miejskiej Cieszyna z dnia 26 września 2019r. w sprawie określenia zasad wynajmowania lokali wchodzących w skład mieszkaniowego zasobu Gminy wraz z pismem przewodnim z dnia 3 października 2019r. znak: OR-I.0711.23.2019,
2. upoważnienie.

Potwierdzam zgodność skanu z oryginałem papierowym upoważnienia.
Katowice 20 listopada 2020 r.
radca prawny
mgr Leszek Kosicki
(Kt-3165)

WOJEWODA ŚLĄSKI

Katowice, 4 lipca 2016 r.
BOIII.0030.1.23.2016

UPOWAŻNIENIE

Na podstawie art. 19 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o wojewodzie i administracji rządowej w województwie (Dz. U. z 2015 r. poz. 525, z późn. zm.)

upoważniam

Panią Iwonę Andruszkiewicz – Zastępcę Dyrektora Wydziału Nadzoru Prawnego w Śląskim Urzędzie Wojewódzkim w Katowicach

do załatwiania - w moim imieniu – następujących spraw:

- 1) na podstawie ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2016 r. poz. 486), ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2015 r. poz. 1445, z późn. zm.) i ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446) – podpisywania, w ramach sprawowanego nadzoru nad organami jednostek samorządu terytorialnego i ich związków, następujących dokumentów:
 - a) postanowień o wstrzymaniu wykonania uchwały lub zarządzenia (art. 82 ust. 2 ustawy o samorządzie województwa, art. 91 ust. 2 ustawy o samorządzie gminnym i art. 79 ust. 2 ustawy o samorządzie powiatowym),
 - b) rozstrzygnięć nadzorczych stwierdzających nieważność uchwał lub zarządzeń wydanych przez organy jednostek samorządu terytorialnego, z wyjątkiem rozstrzygnięć dotyczących uchwał w zakresie planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz uchwał w zakresie wyznaczania obszaru zdegradowanego i obszaru rewitalizacji, przystępowania do sporządzenia gminnego programu rewitalizacji, uchwalania gminnego programu rewitalizacji, przystępowania do sporządzania miejscowego planu rewitalizacji, uchwalania miejscowego planu rewitalizacji (art. 82 ust. 1 ustawy o samorządzie województwa, art. 79 ust. 1 ustawy o samorządzie powiatowym i art. 91 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym),
 - c) wskazań na nieistotne naruszenie prawa (art. 82 ust. 5 ustawy o samorządzie województwa, art. 91 ust. 4 ustawy o samorządzie gminnym i art. 79 ust. 4 ustawy o samorządzie powiatowym),
 - d) skarg do sądu administracyjnego na uchwałę lub zarządzenie wydane z naruszeniem prawa (art. 82c ust. 1 ustawy o samorządzie województwa, art. 93 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym i art. 81 ust. 1 ustawy o samorządzie powiatowym),
 - e) wniosków o odwołanie wójta (burmistrza, prezydenta miasta) lub rozwiązanie zarządu powiatu lub zarządu województwa (art. 84 ust. 2 ustawy o samorządzie województwa, art. 96 ust. 2 ustawy o samorządzie gminnym i art. 83 ust. 2 ustawy o samorządzie powiatowym),
 - f) wniosków o powołanie komisarza rządowego w jednostkach samorządu terytorialnego (art. 85 ust. 3 ustawy o samorządzie województwa, art. 97 ust. 3 ustawy o samorządzie gminnym i art. 84 ust. 3 ustawy o samorządzie powiatowym),
 - g) wniosków o wyznaczenie osoby, która przejmie wykonywanie zadań i kompetencji wójta, burmistrza, prezydenta miasta (art. 28h ustawy o samorządzie gminnym),
 - h) stanowisk skierowanych do związków międzygminnych, związków powiatów lub związków powiatowo-gminnych dotyczących uzgodnienia projektów statutów związków oraz

- projektów zmian w statutach związków (art. 67 ust. 1a i ust. 1b ustawy o samorządzie gminnym oraz art. 67 ust. 1a, ust. 1b i art. 72a ust. 2 ustawy o samorządzie powiatowym);
- 2) **na podstawie art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 15 września 2000 r. o zasadach przystępowania jednostek samorządu terytorialnego do międzynarodowych zrzeszeń społeczności lokalnych i regionalnych (Dz. U. Nr 91 poz. 1009, z późn. zm.)** – podpisywania i przekazywania właściwemu ministrowi opinii do uchwały w sprawie przystąpienia jednostki samorządu terytorialnego do międzynarodowych zrzeszeń społeczności lokalnych i regionalnych;
 - 3) **na podstawie rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 22 grudnia 2015 r. w sprawie rejestru związków międzygminnych oraz ogłaszania statutów związków i ich zmian (Dz. U. poz. 2334)** – podpisywania:
 - a) wezwań do usunięcia braków w skierowanej do wojewody informacji o utworzeniu związku międzygminnego (§ 3 ust. 4);
 - b) pism przekazujących zgłoszenie w sprawie rejestracji związku międzygminnego do organu prowadzącego rejestr związków międzygminnych (§ 4 ust. 1);
 - c) wezwań do usunięcia braków w skierowanym do wojewody wniosku o wykreślenie związku międzygminnego z rejestru po zakończeniu likwidacji związku (§ 12 ust. 4);
 - d) pism przekazujących do organu prowadzącego rejestr zgłoszenie w sprawie wykreślenia związku międzygminnego z rejestru (§ 13 ust. 1);
 - 4) **na podstawie rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 22 grudnia 2015 r. w sprawie rejestru związków powiatów oraz ogłaszania statutów związków i ich zmian (Dz. U. poz. 2327)** – podpisywania:
 - a) wezwań do usunięcia braków w skierowanej do wojewody informacji o utworzeniu związku powiatów (§ 3 ust. 4);
 - b) pism przekazujących zgłoszenie w sprawie rejestracji związku powiatów do organu prowadzącego rejestr związków powiatów (§ 4 ust. 1);
 - c) wezwań do usunięcia braków w skierowanym do wojewody wniosku o wykreślenie związku powiatów z rejestru po zakończeniu likwidacji związku (§ 12 ust. 4);
 - d) pism przekazujących do organu prowadzącego rejestr zgłoszenie w sprawie wykreślenia związku powiatów z rejestru (§ 13 ust. 1);
 - 5) **na podstawie rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 21 grudnia 2015 r. w sprawie rejestru związków powiatowo-gminnych oraz ogłaszania statutów związków i ich zmian (Dz. U. poz. 2282)** – podpisywania:
 - a) wezwań do usunięcia braków w skierowanej do wojewody informacji o utworzeniu związku powiatowo-gminnego (§ 3 ust. 4);
 - b) pism przekazujących zgłoszenie w sprawie rejestracji związku powiatowo-gminnego do organu prowadzącego rejestr związków powiatowo-gminnych (§ 4 ust. 1);
 - c) wezwań do usunięcia braków w skierowanym do wojewody wniosku o wykreślenie związku powiatowo-gminnego z rejestru po zakończeniu likwidacji związku (§ 11 ust. 4);
 - d) pism przekazujących do organu prowadzącego rejestr zgłoszenie w sprawie wykreślenia związku powiatowo-gminnego z rejestru (§ 12 ust. 1);
 - 6) **na podstawie ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 716), w związku z postanowieniem NSA z dnia 25 marca 2015 r., sygn. akt II GW 26/14** – wydawania decyzji - jako organ wyższego stopnia w stosunku do Wojewódzkiego Funduszu Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Katowicach – w sprawach dotyczących zwrotu gminom utraconych dochodów z tytułu zwolnienia z podatku od nieruchomości będących własnością Skarbu Państwa gruntów pokrytych wodami jezior o ciągłym dopływie lub odpływie wód powierzchniowych oraz gruntów zajętych pod sztuczne zbiorniki wodne;
 - 7) **na podstawie art. 23 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 296)** - wydawania Dziennika Urzędowego Województwa Śląskiego;
 - 8) **na podstawie ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23):**

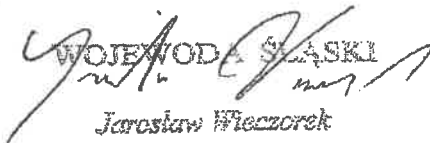
- a) przekazywania właściwym organom podań wniesionych do Wojewody w sprawach nienależących do jego właściwości i zawiadamiania wnoszącego podanie o jego przekazaniu (art. 65 § 1),
 - b) zawiadamiania wnoszącego podanie, które dotyczy kilku spraw podlegających załatwianiu przez różne organy, o konieczności zwrócenia się - w sprawach niezłatwianych przez Wojewodę - z odrębnymi podaniami do właściwych organów (art. 66 § 1),
 - c) wydawania postanowień zwracających niewłaściwie wniesione podanie wnoszącemu w sytuacji, gdy na podstawie danych zawartych w podaniu nie można ustalić organu właściwego lub gdy z danych wynika, że właściwym w sprawie jest sąd powszechny (art. 66 § 3),
 - d) podpisywania pism przekazujących organowi wyższego stopnia - właściwemu ministrowi - zażeń na wydane postanowienia, o których mowa w lit. c (art. 144 w związku z art. 129 § 1 i art. 133);
- 9) na podstawie ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2015 r. poz. 2058, z późn. zm.) - następujących spraw z zakresu merytorycznej właściwości Wydziału Nadzoru Prawnego:
- a) udostępniania informacji publicznej - z wyłączeniem informacji udzielanych przedstawicielom środków masowego przekazu (art. 4 ust. 1),
 - b) wydawania decyzji o odmowie udostępnienia informacji publicznej (art. 16 ust. 1),
 - c) wydawania decyzji o umorzeniu postępowania o udostępnienie informacji publicznej, w przypadku określonym w art. 14 ust. 2 ustawy (art. 16 ust. 1);
- 10) współdziałania z Prezesem Prokuratury Generalnej Skarbu Państwa zgodnie z § 3 ust. 4 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 4 listopada 2009 r. w sprawie zakresu i trybu współdziałania Prokuratury Generalnej Skarbu Państwa z właściwymi podmiotami przy wykonywaniu zastępstwa procesowego Skarbu Państwa i zastępstwa Rzeczypospolitej Polskiej oraz przy wydawaniu opinii prawnych (Dz. U. Nr 190, poz. 1477, z późn. zm.).

W zakresie pkt 10 upoważnienie obowiązuje wyłącznie w czasie nieobecności Pana Krzysztofa Nowaka Dyrektora Wydziału Nadzoru Prawnego.

Upoważnienie uprawnia także do podpisywania bieżącej korespondencji oraz innych rozstrzygnięć wydawanych w trybie ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23) niezbędnych do prawidłowego realizowania zadań objętych upoważnieniem.

Upoważnienie jest ważne na czas powołania na stanowisko Zastępcy Dyrektora Wydziału Nadzoru Prawnego lub do odwołania i nie może być przenoszone na inne osoby.

Równocześnie odwołuję udzielone Pani upoważnienia Nr BD/I/01370/107/10 z dnia 17 marca 2010 r., BDI.0030.1.109.2012 z dnia 22 czerwca 2012 r., Nr BDI.0030.1.161.2012 z dnia 27 września 2012 r., Nr NPI.0030.1.245.2014 z dnia 8 sierpnia 2014 r. oraz Nr BDI.0030.1.397.2015 z dnia 28 września 2015 r.

WOJEWODA ŚLĄSKI
Jarosław Wiczcerek

Potwierdzam zgodność skanu z oryginałem papierowym upoważnienia.
Katowice 20 listopada 2020 r.
radca prawny
mgr Leszek Kosicki
(Kt-3165)

WOJEWODA ŚLĄSKI

Katowice, dnia 2020-05-27

NPI.057.44.2020

PEŁNOMOCNICTWO PROCESOWE OGÓLNE

Na podstawie art. 34, art. 35 § 1 i art. 36 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 roku – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn. Dz.U. z 2019 r. poz. 2325 ze zm.) udzielam radcy prawnemu

Panu Leszkowi Kosickiemu (Kosicki)
(Kt-3165)

pełnomocnictwa ogólnego do występowania przed Naczelnym Sądem Administracyjnym oraz wojewódzkimi sądami administracyjnymi i podejmowania czynności procesowych w imieniu Wojewody Śląskiego.

WOJEWODA ŚLĄSKI
Jarosław Wiczczał

Potwierdzam zgodność skanu z oryginałem papierowym pełnomocnictwa.
Katowice 6 listopada 2020 r.

radca prawny

mgr Leszek Kosicki

(Kt-3165)

